

**Judecătoria Soroca
sediul Florești**

Î N C H E I E R E
privind respingerea acordului de recunoaștere a vinovăției

în cauza penală de învinuire a lui CALININ Iurii *****
de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 222¹ alin. (2) lit. a) Cod penal

Dosarul nr. 1-140/2026
PIGD: 1-26109015-46-1-25082026

Procedura acordului de recunoaștere a vinovăției. Cruzimea față de animale săvârșită în public sau în prezența minorilor.
--

oraşul Floreşti
17 septembrie 2026

Judecătoria Soroca, sediul Florești
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător
DEVDER
grefier
SOROCEAN

Daniela

Igor

cu participarea:

acuzatorului de stat

Mihail

DADU

apărătorului

Vladislav

COJOCARU

inculpatului

Iurii

CALININ

părții civile

examinând în ședință publică acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat la *****între procurorul în Procuratura Soroca, oficiul Florești, Mihail DADU, învinuitul CALININ Iurii ***** și apărătorul Vladislav COJOCARU, aprobat de procurorul ierarhic superior, în cauza penală nr. ***** privind învinuirea lui CALININ Iurii ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 222¹ alin. (2) lit. a) Cod penal,

C O N S T A T Ă :

OBIECTUL EXAMINĂRII ȘI DATELE RELEVANTE ALE CAUZEI

Urmărirea penală în cauza nr. ***** a fost pornită la 7 iulie 2026. La 13 august 2026, CALININ Iurii ***** a fost pus sub învinuire, iar la *****procurorul, învinuitul și apărătorul acestuia au încheiat un acord de recunoaștere a vinovăției. Din materialele transmise instanței rezultă că acordul a fost aprobat în scris de procurorul ierarhic superior și cuprinde descrierea faptei, încadrarea juridică, mijloacele de probă, declarația expresă de recunoaștere a faptei și sancțiunea asupra căreia s-a convenit.

Conform datelor consemnate în acord, CALININ Iurii ***** , născut la ***** , domiciliat în or. ***** , ***** , a recunoscut fapta imputată și a acceptat încadrarea juridică prevăzută de art. 222¹ alin. (2) lit. a) Cod penal.

Acuzația acceptată prin acord reține că, la 30 iunie 2026, aproximativ la ora 23:20, aflându-se pe terasa cafenelei „Black Rabbit” din or. Florești, str. Ștefan cel Mare nr. 57B, într-un loc accesibil publicului și în prezența mai multor persoane, inclusiv a unor minori, inculpatul a agresat intenționat câinele fără stăpân cunoscut sub numele „*****”. Acesta i-a aplicat în mod repetat lovituri cu un scaun din metal, după care, folosind un cuțit pliabil, i-a provocat o plagă penetrantă în regiunea gâtului. Documentele veterinare consemnează inclusiv fractura coloanei vertebrale, dureri intense, suferință de lungă durată și necesitatea unor îngrijiri veterinare succesive.

Pedeapsa negociată prin acord este amenda în mărime de 800 unități convenționale, echivalentul sumei de 40 000 lei. La materialele cauzei este anexată acțiunea civilă formulată de *****, inițial în cuantum de 23 800 lei, pentru cheltuieli pretins suportate în legătură cu acordarea asistenței și tratamentului veterinar animalului. În ședința de judecată, partea civilă și-a precizat pretențiile, solicitând încasarea sumei de 10 800 lei și invocând bonurile fiscale prezentate la dosar. Informația transmisă instanței nu consemnează cheltuieli judiciare solicitate în beneficiul statului.

POZIȚIA PARTICIPANȚILOR LA PROCES

Acuzatorul de stat Mihail DADU a solicitat acceptarea acordului de recunoaștere a vinovăției, recunoașterea lui CALININ Iurii ***** vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 222¹ alin. (2) lit. a) Cod penal și aplicarea pedepsei negociate sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, echivalentul sumei de 40 000 lei. Totodată, a solicitat păstrarea la materialele cauzei a discului CD-R care conține înregistrările audio-video și a fișei medicale eliberate de clinica veterinară, precum și menținerea măsurii preventive - obligarea de a nu părăsi localitatea - până la intrarea în vigoare a sentinței.

Partea civilă ***** a susținut acțiunea civilă formulată în procesul penal și, în ședința de judecată, a precizat cuantumul pretențiilor la suma de 10 800 lei, arătând că aceste cheltuieli sunt confirmate prin bonurile fiscale anexate. A explicat că nu reprezintă o societate sau o organizație, ci acționează în calitate de voluntar, intervenind pentru salvarea și îngrijirea animalelor din oraș, iar sumele pretinse au fost suportate pentru acordarea asistenței veterinare câinelui după incident. Instanța reține că ***** a participat în prezenta cauză în calitate de parte civilă, pentru susținerea pretențiilor patrimoniale formulate, iar nu în calitate de parte vătămată.

Apărătorul Vladislav COJOCARU a solicitat acceptarea acordului. A susținut că inculpatul a relatat împrejurările relevante ale faptei, a recunoscut vinovăția, iar pedeapsa de 800 unități convenționale se încadrează în limitele legale rezultate din aplicarea art. 80 Cod penal. Cu referire la latura civilă, apărarea a solicitat respingerea acțiunii, invocând că partea civilă nu ar fi demonstrat integral temeiurile și întinderea prejudiciului, că în ședința de judecată și-a diminuat cuantumul pretențiilor și că suportarea cheltuielilor pentru tratamentul animalului ar reprezenta, în opinia apărării, un act benevol de binefacere, care nu poate fi imputat inculpatului.

Inculpatul CALININ Iurii ***** a declarat că învinuirea îi este clară, că își recunoaște vinovăția și că acordul a fost încheiat benevol, în prezența apărătorului, după explicarea consecințelor juridice, fără promisiuni sau constrângeri. A confirmat că acceptă pedeapsa negociată - amenda de 40 000 lei - și a menționat că nu este angajat oficial. În același timp, a declarat că nu recunoaște acțiunea civilă și nu dorește să achite suma solicitată. Referitor la incident, a relatat că se afla la local împreună cu familia, că a perceput câinele ca pe un pericol pentru fiica sa și că, fiind emoționat, l-a lovit cu un scaun metalic. A susținut că nu a înjunghiat animalul cu un cuțit ori cu un alt obiect ascuțit, a menționat că, după intervenția poliției, nu a întreprins măsuri pentru acordarea

ajutorului animalului și nici ulterior nu s-a interesat de starea acestuia. A afirmat că își dă seama de caracterul ilegal al conduitei sale și că se căiește de cele întâmplate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ ȘI LIMITELE CONTROLULUI JUDICIAR

Art. 61 Cod de procedură penală

*definește partea civilă ca persoana fizică sau juridică față de care există suficiente temeiuri de a considera că, prin infracțiune, i-a fost cauzat un prejudiciu material sau moral și care a formulat o cerere de despăgubire în cadrul procesului penal. Prin urmare, poziția ***** este analizată în prezenta cauză exclusiv în această calitate procesuală și în limitele pretențiilor civile formulate.*

Art. 61 alin. (1)-(2) Cod penal

stabilește natura și scopurile pedepsei penale: restabilirea echității sociale, corectarea persoanei condamnate și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Aceste finalități impun ca sancțiunea negociată să păstreze o relație rezonabilă cu gravitatea concretă a faptei, fără ca simpla încadrare numerică în limitele legale să epuizeze controlul judiciar al proporționalității.

Art. 75 Cod penal

impune individualizarea pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și circumstanțele faptei, persoana celui vinovat, precum și influența sancțiunii asupra corectării acestuia și asupra realizării scopurilor pedepsei. Procedura negociată nu înlătură aceste criterii; ea le aplică în limitele speciale rezultate din art. 80 Cod penal.

Art. 222¹ alin. (2) lit. a) Cod penal

prevede pentru cruzimea față de animale săvârșită în public sau în prezența minorilor pedeapsa amenzii de la 750 la 1350 unități convenționale, munca neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau închisoarea de la 1 la 3 ani. Existența unor sancțiuni alternative nu dispensează instanța de obligația de a verifica dacă, în cauza concretă, categoria și cuantumul convenite sunt proporționale cu gravitatea faptelor descrise în acord.

Art. 80 alin. (1) Cod penal

prevede că, atunci când persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța îl acceptă, limitele de pedeapsă prevăzute de norma din Partea specială se reduc cu o treime. Pentru pedeapsa amenzii, intervalul aplicabil în prezenta cauză este de 500-900 unități convenționale, astfel încât amenda de 800 unități convenționale este, sub aspect strict numeric, cuprinsă în limitele legale reduce.

Art. 505 alin. (3) și alin. (4) pct. 6 Cod de procedură penală

prevăd că procurorul negociază cu învinuitul și apărătorul categoria, cuantumul și modul de executare a pedepsei în limitele art. 80 Cod penal și cu respectarea criteriilor de individualizare, iar la negociere trebuie luat în considerare, între altele, comportamentul învinuitului cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune. Legiuitorul a consacrat astfel conduita reparatorie ca factor al calibrării clemenței negociate, fără a transforma recunoașterea ori plata unei pretenții civile într-o condiție autonomă de valabilitate a acordului.

Art. 509 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală

reglementează controlul instanței asupra acordului în ședință publică, prevede audierea inculpatului și a apărătorului, iar dacă sunt prezente partea vătămată sau alte părți, permite audierea acestora. Instanța trebuie să verifice dacă inculpatul înțelege învinuirea, recunoaște vinovăția, a încheiat acordul benevol și în cunoștință de cauză și îl susține, iar inculpatul face declarații despre fapta imputată și atitudinea sa față de probele anexate la dosar.

Art. 509² alin. (1) Cod de procedură penală

institue un control judiciar distinct de simpla verificare a legalității aritmetice a pedepsei. Instanța respinge acordul, între altele, atunci când apreciază că soluția convenită între procuror și inculpat este nejustificat de blândă în raport cu gravitatea infracțiunii ori cu personalitatea inculpatului. Textul legal privește „soluția” negociată în ansamblu, ceea ce permite verificarea nu doar a cuantumului, ci și a adecvării categoriei de pedeapsă la circumstanțele concrete ale cauzei.

Art. 509¹ alin. (4¹) Cod de procedură penală

interzice instanței, după acceptarea acordului, să modifice încadrarea juridică, pedeapsa negociată ori modul de executare. În consecință, atunci când soluția negociată nu trece testul prevăzut de art. 509² alin. (1), instanța nu poate substitui voința părților prin alegerea unei alte pedepse, ci trebuie să folosească remediul expres prevăzut de lege: respingerea acordului și restituirea lui procurorului pentru continuarea urmăririi penale.

REPERE JURISPRUDENȚIALE

Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 12 din 29 ianuarie 2026, §§ 31 și 34, a reținut că interdicția instanței de a modifica sancțiunea negociată nu suprimă controlul judecătoresc asupra acordului. Instanța păstrează competența de a verifica legalitatea și corectitudinea acordului și poate să nu îl accepte atunci când soluția convenită este nejustificat de blândă în raport cu gravitatea infracțiunii ori cu personalitatea inculpatului. Curtea a subliniat că normele în discuție nu restrâng competența instanței de a exercita un control de jurisdicție deplină în privința individualizării și oportunității sancțiunii.

Pentru prezenta cauză, relevanța acestei jurisprudențe este una strict legată de întinderea controlului judiciar asupra soluției negociate. Instanța nu transpune asupra ***** statutul procesual al unei părți vătămate și nu condiționează validitatea acordului

de acordul acesteia. ***** a fost audiată ca parte civilă, în temeiul calității procesuale pe care o deține și al art. 509 alin. (1) Cod de procedură penală, iar poziția sa este avută în vedere numai în măsura în care privește acțiunea civilă și datele factual relevante pentru analiza conduitei reparatorii a inculpatului.

Curtea Supremă de Justiție, în Avizul consultativ din 25 martie 2025, dosarul nr. *****, a subliniat caracterul limitat și expres al motivelor pentru care instanța poate respinge un acord după modificările legislative din anul 2023, enumerând distinct ipoteza pedepsei nejustificat de blânde. Totodată, CSJ a explicat că, după respingere, cauza se restituie procurorului pentru continuarea urmăririi penale, procurorul având posibilitatea de a încheia un nou acord după înlăturarea deficienței constatate ori de a sesiza instanța pentru examinarea cauzei potrivit procedurii generale.

În cauza Cernous Alexandr, dosarul nr. Ira-659/2021, în cadrul analizei infracțiunii prevăzute de art. 222¹ Cod penal, instanțele au reținut că valoarea socială ocrotită privește moralitatea publică în domeniul tratamentului uman și al bunăstării animalelor, iar relevanța penală a conduitei este legată de cruzime, de durerea sau suferința provocată și de urmările produse. Acest reper confirmă că intensitatea concretă a violenței și severitatea consecințelor sunt elemente pertinente în aprecierea gravității faptei.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza Natsvlishvili și Togonidze c. Georgiei, cererea nr. 9043/05, hotărârea din 29 aprilie 2014, §§ 88-92, a arătat că procedurile de tip plea bargaining sunt compatibile cu art. 6 din Convenție dacă renunțarea la judecata de drept comun este voluntară și informată, este însoțită de garanții suficiente împotriva abuzului și acordul este supus unui control judiciar suficient. Standardul european confirmă că rolul instanței nu este unul pur formal, ci presupune o verificare reală a echității și legalității soluției negociate.

APRECIEREA INSTANȚEI

Examinând acordul prin prisma cadrului legal și jurisprudențial expus, instanța constată că temeiul determinant al prezentei soluții nu îl constituie nelegalitatea formală a amenzii de 800 unități convenționale. Quantumul se află în intervalul rezultat din aplicarea art. 80 alin. (1) Cod penal. De asemenea, instanța nu reține, ca temei al respingerii, o eroare de încadrare juridică.

Temeiul autonom prevăzut expres de art. 509² alin. (1) Cod de procedură penală îl constituie caracterul nejustificat de blând al soluției negociate în raport cu gravitatea concretă a infracțiunii.

Această delimitare este esențială, deoarece legalitatea abstractă și proporționalitatea concretă sunt planuri juridice diferite. O pedeapsă poate fi cuprinsă numeric în limitele legii și, totuși, soluția negociată poate fi nejustificat de blândă prin raportare la modalitatea efectivă de comitere, mijloacele folosite, consecințele produse și celelalte circumstanțe relevante. O interpretare potrivit căreia orice pedeapsă aflată în intervalul redus trebuie acceptată ar lipsi de efect util teza distinctă a art. 509² alin. (1)

referitoare la soluția „nejustificat de blândă” și ar transforma controlul judecătoresc într-o verificare pur aritmetică.

În primul rând, gravitatea concretă rezultă din succesiunea și intensitatea acțiunilor descrise în acuzația acceptată prin acord. Potrivit acesteia, conduita nu s-a limitat la un gest unic ori accidental: au fost aplicate în mod repetat lovituri cu un scaun metalic, iar ulterior a fost utilizat un cuțit pliabil, fiind provocată o plagă penetrantă în regiunea gâtului. Utilizarea succesivă a unor obiecte apte să producă leziuni serioase, repetarea actelor de violență și localizarea leziunii descriu o intensitate a agresiunii care depășește nivelul minim inerent întrunirii formale a componentei de infracțiune.

În al doilea rând, consecințele consemnate în actele medical-veterinare sunt semnificative: plagă penetrantă, fractură a coloanei vertebrale, durere și necesitatea unor îngrijiri veterinare succesive. Instanța nu valorifică aceste urmări pentru a modifica acuzația, ci pentru a aprecia gradul concret de vătămare produs valorii sociale protejate de art. 222¹ Cod penal. Între o faptă care întrunește formal aceeași normă, dar produce consecințe limitate, și o faptă asociată unor leziuni severe există o diferență legitimă de gravitate ce trebuie reflectată în individualizarea răspunsului penal.

Materialul probator indicat în acord susține analiza gravității concrete. Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 30 iunie 2026 fixează locul incidentului (f.d. 6-7). Declarațiile ***** (f.d. 45-48) și ale ***** (f.d. 42-44) se referă la starea animalului și la necesitatea tratamentului, iar declarațiile E***** (f.d. 52-54) și ***** (f.d. 55-57) descriu împrejurările violenței. Fișa medicală veterinară din 1 iulie 2026 se regăsește la f.d. 30-31, alte înscrisuri medicale la f.d. 82-83, iar înregistrarea audio-video a fost ridicată, examinată și anexată ca mijloc material de probă la f.d. 60-63.

Instanța folosește aceste date exclusiv în limitele controlului impus de art. 509² alin. (1), pentru a evalua proporționalitatea soluției negociate față de fapta descrisă în acord și probele pe care acesta se întemeiază. Prezenta încheiere nu extinde acuzația, nu stabilește fapte noi și nu formulează o concluzie de vinovăție în afara cadrului procedurii speciale.

Caracterul public al faptei și prezența minorilor nu sunt transformate în circumstanțe agravante autonome, întrucât constituie chiar elementul calificativ prevăzut de art. 222¹ alin. (2) lit. a) Cod penal. Totuși, interdicția dublei valorificări nu împiedică aprecierea modului concret în care elementul calificativ s-a manifestat. În cauză, actele de violență sunt descrise ca fiind comise pe terasa unui local accesibil publicului, în prezența mai multor persoane și a unor copii, ceea ce conferă elementului calificativ o manifestare efectivă și relevantă pentru gravitatea concretă.

Instanța a luat în considerare și împrejurările favorabile inculpatului: lipsa ***** existența a ***** minori la întreținere, recunoașterea vinovăției și acceptarea procedurii negociate. De asemenea, a fost avută în vedere explicația inculpatului potrivit căreia a perceput animalul ca pe un pericol pentru fiica sa și a acționat într-o stare emoțională intensă. Fără a anticipa vreo apreciere asupra existenței unei cauze justificative - chestiune care nu formează obiectul prezentei încheieri, instanța constată că aceste elemente nu neutralizează, în evaluarea de proporționalitate, intensitatea

acțiunilor și severitatea consecințelor descrise în acuzația pe care inculpatul a acceptat-o prin acord.

Un aspect distinct privește acțiunea civilă și poziția *****. Instanța subliniază expres că aceasta a participat în calitate de parte civilă, iar nu de parte vătămată. *Acțiunea civilă a fost formulată inițial pentru 23 800 lei, iar în ședință partea civilă și-a precizat pretențiile la 10 800 lei, invocând bonurile fiscale anexate. Această poziție procesuală nu îi conferă un drept de veto asupra acordului și nici nu transformă dezacordul inculpatului cu pretenția civilă într-un motiv autonom de respingere.*

Prin urmare, instanța nu reține că simplul refuz al inculpatului de a recunoaște acțiunea civilă ar încălca art. 505 alin. (2) sau (3) Cod de procedură penală și nici nu condiționează acordul de plata prealabilă a sumei pretinse. Recunoașterea vinovăției penale nu echivalează cu acceptarea automată a temeiniciei ori a cuantumului unei pretenții civile. O asemenea echivalare ar adăuga la lege o condiție pe care art. 509² alin. (1) nu o prevede.

Totuși, dintr-o perspectivă diferită, art. 505 alin. (4) pct. 6 Cod de procedură penală obligă procurorul să ia în considerare, la negocierea pedepsei, comportamentul învinuitului cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune. Această normă nu autorizează instanța să soluționeze anticipat acțiunea civilă, dar confirmă că existența sau inexistența unei conduite reparatorii este relevantă pentru măsura de clemență care poate fi justificată printr-un acord.

În speță, partea civilă susține că sumele pretinse reprezintă cheltuieli veterinare suportate imediat după incident, iar înscrisurile anexate includ bonuri fiscale. Apărarea și inculpatul contestă atât obligația de despăgubire, cât și temeiul pretențiilor, calificând intervenția părții civile drept un act benevol de binefacere. *Instanța nu tranșează această controversă și nu stabilește, prin prezenta încheiere, existența ori întinderea răspunderii civile. Reține doar că, sub aspectul art. 505 alin. (4) pct. 6, nu există o conduită reparatorie care să poată funcționa ca argument suplimentar în favoarea clemenței negociate.*

Această precizare este decisivă pentru delimitarea temeiului juridic al soluției: acțiunea civilă nu reprezintă cauza respingerii acordului. Lipsa unei conduite reparatorii are numai rol contextual în individualizare și nu este valorificată ca sancțiune pentru exercitarea dreptului inculpatului de a contesta o pretenție patrimonială. Temeiul de respingere rămâne exclusiv cel prevăzut de art. 509² alin. (1) - caracterul nejustificat de blând al soluției negociate în raport cu gravitatea concretă a infracțiunii.

Instanța observă că amenda de 800 unități convenționale este situată în partea superioară a intervalului de 500-900 unități convenționale rezultat din reducerea prevăzută de art. 80 alin. (1) Cod penal. Această împrejurare a fost examinată expres și exclude orice raționament întemeiat pe simpla apropiere a cuantumului de minimul legal. Problema de proporționalitate nu privește poziția numerică a celor 800 unități în interiorul categoriei amenzii, ci adecvarea soluției exclusiv pecuniare la datele concrete ale cauzei.

Legiuitorul a prevăzut pentru art. 222¹ alin. (2) lit. a) trei categorii alternative de pedeapsă. Instanța nu afirmă că amenda ar fi, în abstract, inadecvată acestei infracțiuni

și nici nu stabilește că o altă categorie de pedeapsă ar fi obligatorie. O asemenea concluzie ar depăși rolul instanței în procedura acordului. Se constată numai că, pentru această faptă concretă, caracterizată prin violență repetată, folosirea unui scaun metalic și, potrivit acuzației, a unui cuțit, leziuni severe și comitere în context public în prezența minorilor, soluția exclusiv pecuniară de 800 unități convenționale nu exprimă suficient gravitatea conduitei.

În acest context, acceptarea acordului ar reduce controlul judecătoresc la constatarea că suma negociată se află între 500 și 900 unități convenționale. **Or, Curtea Constituțională a confirmat în mod expres că instanța păstrează un control de jurisdicție asupra individualizării și oportunității sancțiunii, iar art. 509² alin. (1) ar deveni lipsit de efect util dacă judecătorul nu ar putea refuza o soluție formal legală, dar concret disproportionată prin blândețe.**

Respingerea acordului nu înseamnă că instanța indică procurorului o pedeapsă ce trebuie negociată ulterior și nici că anticipează soluția asupra fondului. Instanța nu fixează o categorie sau un quantum alternativ și nu stabilește modul în care cauza trebuie soluționată după restituire.

În acord cu Avizul consultativ al Curții Supreme de Justiție din 25 martie 2025, efectul prezentei încheieri este numai acela de a restitui cauza procurorului, care va decide, în limitele competențelor sale, asupra conduitei procesuale ulterioare.

Prin urmare, evaluând cumulativ modalitatea și intensitatea violenței descrise în acord, mijloacele folosite, natura și localizarea leziunilor, necesitatea îngrijirilor veterinare, manifestarea efectivă a caracterului public al faptei și prezența minorilor, precum și împrejurările favorabile inculpatului, instanța ajunge la concluzia că amenda negociată de 800 unități convenționale nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate cu gravitatea concretă a infracțiunii. Poziția inculpatului față de acțiunea civilă nu fundamentează această concluzie, ci este analizată separat și numai în limitele criteriului legal referitor la conduita reparatorie.

CONCLUZIA INSTANȚEI

Sintetizând, instanța reține că acordul de recunoaștere a vinovăției nu poate fi acceptat numai pentru că pedeapsa negociată se încadrează formal în limitele reduse și inculpatul a declarat că își recunoaște vinovăția. Art. 509² alin. (1) Cod de procedură penală impune un control real al proporționalității soluției. În prezenta cauză, intensitatea și repetarea violenței descrise în acord, utilizarea unor obiecte apte să producă leziuni grave, natura consecințelor medicale și manifestarea concretă a elementului calificativ al comiterii în public ori în prezența minorilor imprimă faptei un grad de gravitate care nu este reflectat suficient de soluția negociată constând exclusiv în amenda de 800 unități convenționale. Conduita față de repararea consecințelor patrimoniale este examinată doar ca factor secundar de individualizare prevăzut de art. 505 alin. (4) pct. 6 Cod de procedură penală, nu ca temei autonom de respingere și fără prejudicarea acțiunii civile.

Întrucât art. 509¹ alin. (4¹) Cod de procedură penală nu permite instanței să modifice ea însăși pedeapsa negociată, consecința legală a constatării caracterului nejustificat de

blând este respingerea acordului și restituirea cauzei procurorului pentru continuarea urmăririi penale.

Prezenta încheiere nu anticipează categoria sau cuantumul unei eventuale sancțiuni ulterioare și nu soluționează fondul pretențiilor civile formulate de *****.

Pentru aceste motive, în temeiul art. art. 80 alin. (1) Cod penal, art. 504, art. 505 alin. (2)-(4), art. 509 alin. (1)-(3), art. 509¹ alin. (4¹) și art. 509² alin. (1)-(2) Cod de procedură penală, instanța de judecată,

D I S P U N E:

Se respinge acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat la *****între procurorul în Procuratura Soroca, oficiul Florești, Mihail DADU, învinuitul CALININ Iurii ***** și apărătorul Vladislav COJOCARU, aprobat de procurorul ierarhic superior, în cauza penală nr. ***** privind învinuirea lui CALININ Iurii ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 222¹ alin. (2) lit. a) Cod penal, întrucât soluția negociată - amenda în mărime de 800 unități convenționale este nejustificat de blândă în raport cu gravitatea concretă a infracțiunii.

Acordul de recunoaștere a vinovăției și materialele cauzei se restituie Procuraturii Soroca, oficiul Florești, în vederea continuării urmăririi penale, în condițiile art. 509² alin. (1) Cod de procedură penală.

Încheierea poate fi contestată cu recurs de către procuror, inculpat sau apărătorul acestuia la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Florești, în termen de 15 zile de la pronunțare.

***Judecătorul
Judecătoriei Soroca, sediul Florești***

Daniela DEVDER